

3. Правото на приспадане на платения данък върху добавената стойност по получени доставки на услуги за целите на прехвърляне на акции възниква на основание на член 17, параграфи 1 и 2 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 95/7, както и на основание на член 168 от Директива 2006/112, ако е налице пряка и непосредствена връзка между свързаните с получените доставки разходи и цялостната икономическа дейност на данъчнозадълженото лице. Запитващата юрисдикция следва да определи, като вземе предвид всички обстоятелства, при които са осъществени разглежданите в главното производство сделки, дали направените разходи може да бъдат включени в цената на продаваните акции, или са част само от елементите, формиращи цената на доставките в рамките на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице.
4. Обстоятелството, че прехвърлянето на акции се извършва чрез няколко последователни сделки, не влияе върху отговора на предходните въпроси.

(¹) ОВ С 79, 29.3.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 29 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette, Люксембург) — Virginie Pontin/T-Comalux SA

(Дело C-63/08) (¹)

(„Социална политика — Закрила по време на работа на бременни работници и на работнички родилки или кърмачки — Директива 92/85/ЕИО — Членове 10 и 12 — Забрана за уволнение в периода от началото на бременността до края на отпуска по майчинство — Съдебна защита на правата, произтичащи за страните в процеса от общностното право — Равно третиране на мъжете и жените — Директива 76/207/ЕИО — Член 2, параграф 7, трета алинея — По-неблагоприятно третиране на жена, свързано с бременност или с отпуск по майчинство — Ограничаване на способите за защита на жените, уволнени през периода на бременността“)

(2009/C 312/05)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Страни в главното производство

Ищец: Virginie Pontin

Ответник: T-Comalux SA

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette — Тълкуване на членове 10 и 12 от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за

въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (ОВ L 348, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр.3) и на член 2 от Директива 76/207/ЕИО година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие, и на условията на труд (ОВ L 39, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр.164) — Обхват на защитата по съдебен ред на бременна работничка, потърпевша от уволнение — Съвместимост с посочените по-горе директиви на национална правна уредба, която обвързва правото на бременната работничка да предяви съдебен иск с предварително определени кратки срокове от 8 съответно 15 дни и която ограничава предмета на това право на иск до запазване на трудовото правоотношение или до възстановяване на предишната работа на уволнената работничка в предприятието, като се изключва присъждане на евентуално обезщетение

Диспозитив

1. Членове 10 и 12 от Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички, на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по списъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) трябва да се тълкуват в списъл, че допускат законодателството на държава членка да предвижда специален способ за защита във връзка със забраната за уволнение на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки, прогласена в споменатия член 10, който се упражнява съгласно специфични за него процесуални правила, доколкото последните не са по-неблагоприятни от тези, които уреждат сходни вътрешноправни способи за защита (принцип на равностойност), и не са формулирани, така че да правят практически невъзможно упражняването на правата, предоставени от общностния правен ред (принцип на ефективност). Петнадесетдневен преклузивен срок като установения в член L. 337 1, параграф 1, четвърта алинея от люксембургския Кодекс на труда явно не може да отговори на това условие, което все пак запитващата юрисдикция трябва да провери.
2. Член 2 от Директива 76/207/ЕИО на Съвета от 9 февруари 1976 година относно прилагането на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до заетост, професионалната квалификация и развитие и на условията на труд, изменена с Директива 2002/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година, във връзка с член 3 от същата изменена Директива 76/207 трябва да се тълкува в списъл, че не допуска законодателство на държава членка като въведеното с член L. 337 1 от люксембургския Кодекс на труда, насочено специално към защитата, предвидена в член 10 от Директива 92/85 при уволнение на бременни работнички, на работнички родилки или кърмачки, което лишава бременната работничка или служителка, на която е наложена мярка „уволнение“ през периода на бременността, от правото да подаде иск за обезщетение, при условие че всички други уволнени работници или служители разполагат с право на такъв иск, когато подобно ограничаване на способите за защита представлява по-неблагоприятно третиране на жена, свързано с бременност. Такъв би бил по-специално

случаят, ако процесуалните правила, които уреждат единствения предвиден иск при уволнение на споменатите работници, не са в съответствие с принципа на ефективна съдебна защита на правата, предоставени на страните в процеса от общностното право, като запитващата юрисдикция следва да провери това.

(¹) ОВ С 93, 12.4.2008 г.

**Решение на Съда (голям състав) от 27 октомври 2009 г.
(преюдициално запитване от Landesgericht Linz, Австрия)
— Land Oberösterreich/ČEZ as**

(Дело C-115/08) (¹)

(Иск, с който се цели преустановяване на вредни въздействия или на опасност от вредни въздействия по отношение на поземлен ипот, произтичащи от атомна електроцентрала, установена в друга държава членка — Задължение да се търпят вредни въздействия и опасност от вредни въздействия, причинени от съоръжения, за които е издадено административно разрешение в държавата на съда — Невземане предвид на разрешенията, издадени от други държави членки — Равно третиране — Принцип за недопускане на дискриминация, основана на гражданство, в приложното поле на Договора за Евратом)

(2009/C 312/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Linz

Страни в главното производство

Ищец: Land Oberösterreich

Ответник: ČEZ as

Предмет

Преюдициално запитване — Landesgericht Linz (Австрия) — Тълкуване на принципите на свободно движение на стоки, свобода на установяване, недопускане на основана на гражданство дискриминация и принципа за лоялност — Национална разпоредба, предвиждаща само иск за обезщетение в случай на вредни въздействия, причинени от инсталациите, които са обект на административно разрешение — Ограничение на приложението на тази разпоредба единствено до разрешенията, издадени от националните органи, което води до възможността да се предяви граждански иск за преустановяване на нарушение в случай на вредни въздействия, произтичащи от инсталация, разположена на територията на друга държава членка — Атомна електроцентрала Темелин

Диспозитив

1. Принципът за забрана на дискриминация, основана на гражданството, в приложното поле на Договора за Евратом не допуска прилагането на правна уредба на държава членка

като разглежданата в главното производство, по силата на която срещу предприятие, притежаващо необходимите административни разрешения за експлоатация на атомна електроцентрала, разположена на територията на друга държава членка, може да бъде предявен съдебен иск за преустановяване на вредни въздействия или на опасност от вредни въздействия, произтичащи от това съоръжение, по отношение на съседни ипот, докато срещу предприятията, които имат индустриални съоръжения в държавата членка на съда и които се ползват от административно разрешение в тази държава, не може да се предяви такъв иск, а само иск за обезщетение на вреди, нанесени на съседен ипот.

2. Националната юрисдикция трябва, доколкото е възможно, да даде на приложимия вътрешен закон тълкуване, което е в съответствие с изискванията на общностното право. Ако такова прилагане в съответствие с изискванията на общностното право не е възможно, националната юрисдикция или задължението да приложи общностното право в неговата цялост и да защити правата, които то предоставя на частноправните субекти, като при необходимост оставя без приложение всяка разпоредба, чието прилагане в конкретния случай би довело до противоречие с общностното право.

(¹) ОВ С 142, 7.6.2008 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 29 октомври 2009 г.
(преюдициално запитване от Tallinna Halduskohus,
Република Естония) — Rakvere Lihakombinaat
AS/Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliamet
Ida maksu- ja tollikeskus**

(Дело C-140/08) (¹)

(Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Запразнени разфасовки или карантии от пепли и кокошки — Присъединяване на Естония — Преходни мерки — Селскостопански продукти — Излишъци от запаси — Регламент (ЕО) № 1972/2003)

(2009/C 312/07)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Halduskohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rakvere Lihakombinaat AS

Ответници: Põllumajandusministeerium, Maksu- ja Tolliamet
Ida maksu- ja tollikeskus

Предмет

Преюдициално запитване — Tallinna Halduskohus — Тълкуване на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1;